

به نام خدا

مزایا و معایب آموزش مجازی

مجموعه آموزشی، پژوهشی و فرهنگی دانشمند

مرکز توسعه فناوری مجازی سامان مهد

مزایای آموزش مجازی

آموزش غیر حضوری رابطه یک طرفه را شکسته و یادآور این سخن «فریره» است که «نقطه رهایی بخش برای حرکت به سمت توسعه، شکستن چرخه سلطه‌گری و سلطه‌پذیری در خانه و مدرسه است» و کرونا این فرصت را فراهم ساخته است.

طی ۳۰۰ سال، آموزش رسمی تبدیل شده
به یادگیری زیر یک سقف، نشستن پشت
میز، گوش دادن به معلم و عطش نمره ۲۰
و به تعبیر ژان ژاک روسو این
محدودیت‌ها طینت دست نخورده انسان
را فاسد می‌کند و حال که کرونا این زنجیر
را از دست و پای بچه‌های ما باز کرده.

در مدارس خصوصا دولتی‌ها به جای این که بچه‌ها سؤال کنند مدام در معرض سؤال قرار دارند.
در برخی مدرسه‌ها حتی هر ماه امتحان می‌گیرند. با این توجیه که ترس بچه‌ها بریزد اما در واقع از جایگاه
پاسخ‌گویی به پرسش در مقام پرسش‌کننده قرار می‌گیرند.
چرا که سؤال کردن آسان‌تر از جواب دادن است.
در آموزش غیر حضوری دیگر نمی‌توان پشت امتحانات مکرر مخفی شد و باید حرفی برای گفتن داشت.

در آموزش و پرورش سنتی مثلث «نظم، اطاعت، تکرار» کار می کند و در
آموزش مدرن و با وسایل انقلاب هوش مثلث «ابتکار، خلاقیت و مهارت» جای
آن را می گیرد و بر خلاف تصور سنتی، جایی برای نظم پادگانی نیست!

نگاه غالب بر آموزش و پرورش سنتی، بودجه‌ای، فیزیکی و ایدیولوژیک است.
در فضای جدید ناچارند از منظر اقتضائات تازه نگاه کنند.

آموزش حضوری ذوق بچه ها را می‌کشد.

در نهاد همه بچه ها طراوت و شور وجود دارد اما اصرار دارند

آنها خاموش کنند و از آنها موجوداتی مطیع بسازند.

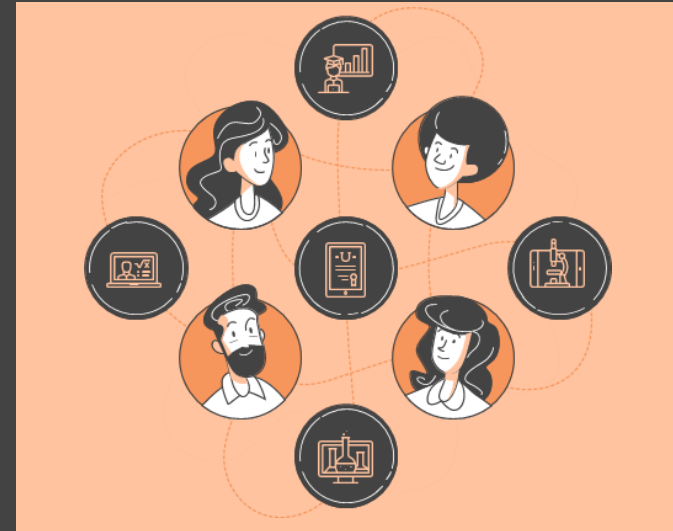
در آموزش غیر حضوری امکان حفظ طراوت آنان بیشتر است.

درخت وجود بچه ها را در مدرسه آن قدر می‌تکانند که دیگر

هیچ میوه‌ای روی شاخه‌های آن باقی نمی‌ماند.

اکنون اما می‌توان دل خوش بود که رؤیا و خیال‌های آنان

دست‌خوش تاراج‌هایی در پوشش تربیت نمی‌شود.

در فضای شیشه‌ای، معلم و مدیر و
ناظم به گفتار و رفتار خود حساس
تر هستند و این به سود معلمان و
مدیران توانمندتر است.
چون دیده می‌شوند.
آنتونی رابینز می‌گوید: تفاوت است
که تفاوت می‌آورد.

فرم، محتوا را تعریف می‌کند.

وقتی جامه نو بر تن داریم احتمال
درگیر شدن ما با دیگری کمتر است.

ابزارهای نو همان فرم هستند که
نگاه‌های کهنه را پس می‌زنند

و این خود گامی به سوی توسعه
است.

**متاسفانه در سیستمهای آموزشی، نیروهای
حضور دارند که نقشی در فرآیند آموزش و
مهارت آموزی ندارند و با انتخاب نادرست یا به
دلایل دیگر به این عرصه آمده اند.**

**این نیروها باری بر دوش مجموعه اند و سبب
شده اند معلمان خلاق و خوش ذوق هم پای آنان
بسوزند و طبعا در آموزش غیر حضوری جایی
ندارند یا نباید داشته باشند.**

« درک باک» در کتاب «سیاست شادکامی» می نویسد: دولتها باید فرایند دولت و رفتارهای دولتی را معطوف به فرآورده ای به نام «شادکامی شهروندان» کنند.

آموزش رسمی امری دولتی است و در محیط های بسته و کلاس های خارج از دید و داوری پدر و مادرها مشخص نمی شد تا چه قدر شادکامی هدف است.

در آموزش غیر حضوری، می توان امید بست به جای تزریق ترس، شادکامی به مثابه هدف غایی آموزش و پرورش مدرن، در نظر گرفته شود.

معایب آموزش مجازی

معلمان برای این کار آموزش کافی ندیده‌اند و هر قدر شهر یا روستا توسعه نیافته‌تر باشد این مشکل بیشتر به چشم می‌خورد.
ضمن این که معلم آموزش دیده هم با اینترنت ضعیف کاری از پیش نمی‌برد.

مدرسه تنها برای آموختن فیزیک و شیمی و ریاضی نیست.

بچه‌ها در مدرسه کار گروهی و جمعی را یاد می‌گیرند، با هم بازی

می‌کنند، دوست پیدا می‌کنند و تا سال‌ها شاید دوست بمانند.

همه ما اصطلاح «یار دبستانی» را شنیده‌ایم.

در غیاب مدرسه و جمع، کودکان و نوجوانان منزوی می‌شوند.

در این شیوه معلمان، معذب‌اند.

انگار دارند برنامه تلویزیونی اجرا می‌کنند.

این حس که دیگران تو را زیر نظر دارند یا

صدایت را ضبط و منتشر می‌کنند میتواند

آزار دهنده باشد.

بخشی از وجوه دریافتی مدارس غیر انتفاعی

بابت خدمات رفاهی و غیر آموزشی است.

در حال حاضر اما والدین این گونه دانش

آموزان احساس می کنند تناسبی میان مبلغ

شهریه و خدمات ارایه شده وجود ندارد.

صرف تدریس از راه دور را برخی آموزش مجازی نمی‌دانند
و معتقدند این آموزش مجازی نیست.

چون این شیوه لوازم و اقتضائات خاص خود را دارد و ابزارهای آن همه فراهم نیست.

ضمن این که در نگاه بچه های کوچک تر گوشی و تبلت کارکرد دیگری دارند

و نمی شود صبح تا ظهر مدرسه آنها باشد و ظهر تا شب، حیاط بازی شان!

برخی از مشاغل با مدرسه مرتبط است اما الزاما به آموزش ربط ندارد

و استمرار مدرسه غیر حضوری به حذف آنها می انجامد.

راننده سرویس، بوفه دار، بابای مدرسه و مانند اینها از این دسته هستند.

در کلاس درس، معلم می‌پرسد و دانش آموز

جواب می‌دهد و امکان استفاده از کتب کمک

آموزشی و دروس ملایمی و نقره ای را ندارد.

در مدرسه غیر حضوری اما معلم می‌پرسد و

محصل از روی این کتاب ها پاسخ می‌دهد!

در مدرسه حضوری، کار معلمان در پایان ساعات

کاری تمام میشود

اما در شیوه غیر حضوری ساعات دیگر هم درگیرند

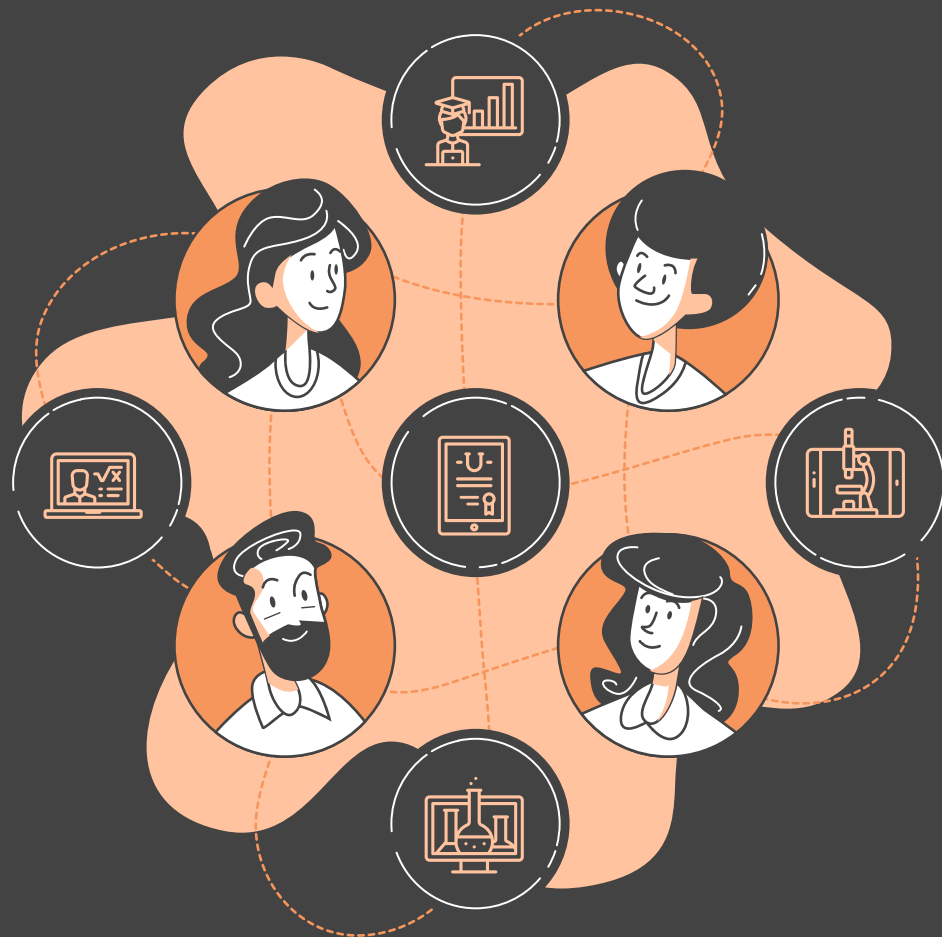
و حداقل بین کار و بعد از کار تفاوتی احساس

نمی کنند.

مدرسه، بیش از درس، حاوی تجربه و خاطره است.

دوست داریم از بچه پیرسیم امروز چه اتفاقی افتاد و او بگوید فلان محصل این را گفت و همه خندیدند و مانند اینها.
اکنون اما از این تجربه‌ها و خاطره‌ها خبری نیست و مدیریت نیز عملاً معنی خود را از دست می‌دهد.

مهم‌ترین انتقاد

البته به خاطر نوع کارکرد

شبکه اجتماعی دانش آموزی (شاد)

و سامانه «سناد» است

مجموعه آموزشی، پژوهشی و فرهنگی دانشمندان

مرکز توسعه فناوری مجازی سامان مهد

جدای باور به آموزش مجازی یا غیر مجازی جا دارد
به تعریف جدید یونسکو از «سواد» اشاره شود:

« باسواد کسی است که بتواند از خوانده ها
و آموخته های خود تغییری در حیات خود
ایجاد کند.»

بهترین معیار می تواند همین باشد که این همه آموزه
و هزینه، تغییری در زندگی ما ایجاد می کند یا نه؟

مجموعه آموزشی، پژوهشی و فرهنگی دانشمند

مرکز توسعه فناوری مجازی سامان مهد

www.daneshmand-group.com

آدرس وبسایت:

(+۹۸) ۹۰-۱۱۱۱-۹۵۲۵

شماره تلفن همراه:

info@daneshmand-group.com

آدرس ایمیل:

@daneshmand.education

آدرس اینستاگرام:

t.me/daneshmand_education

آدرس تلگرام:

